

Regulamentul Bruxelles I (reformare) - Bulgaria

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

Articolul 74 - descriere a normelor și a procedurilor interne de executare

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

n.a.

Articolul 74 - descriere a normelor și a procedurilor interne de executare

Executarea directă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 este reglementată de articolul 622a din Codul de procedură civilă:

„Articolul 622a (nou, Monitorul Oficial al Bulgariei nr. 50/2015) (1) O hotărâre judecătorească pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene este executorie fără a fi nevoie de un mandat de executare.

(2) Executorul judecătoresc procedează la executare, la cererea părții interesate, pe baza unei copii a hotărârii pronunțate într-un alt stat membru al Uniunii Europene, autentificată de instanța care a emis această hotărâre, și pe baza unui certificat eliberat în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

(3) În cazul în care stabilește că măsura sau ordinul nu poate fi pus în aplicare în condițiile prevăzute de prezentul cod și în conformitate cu acesta, executorul judecătoresc dispune o altă formă de executare silită.

(4) Hotărârea pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene prin care se dispune o măsură provizorie, inclusiv o măsură asigurătorie, este executorie în conformitate cu alineatele (1) și (2). În cazul în care măsura a fost dispusă fără ca pârâtul să fie citat să se prezinte în instanță, este necesar să se prezinte dovada notificării sau comunicării hotărârii.

(5) Atunci când procedează la executare, executorul judecătoresc notifică sau comunică o copie a certificatului menționat la alineatul (2), prin care invită debitorul să se conformeze în mod voluntar. Certificatul trebuie să fie însoțit de o copie a hotărârii pronunțate într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă aceasta nu a fost notificată sau comunicată debitorului.

(6) În termen de o lună de la data notificării sau comunicării, debitorul poate să depună o cerere de refuz al executării. În cazul în care este necesar să se efectueze o traducere a hotărârii, termenul se suspendă până când această traducere este pusă la dispoziția debitorului.

(7) Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac împotriva adaptării măsurii sau a ordinului menționat la articolul 436.”

În ceea ce privește chestiunile referitoare la procedura de executare care nu sunt reglementate de Regulamentul (UE) nr. 1215 /2012, se aplică normele generale din partea a cincea, intitulată „Procedura de executare”, din Codul de procedură civilă.

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

Cererea prevăzută la articolul 36 alineatul (2) sau la articolul 45 alineatul (4) se depune la instanța provincială în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul social al părții adverse sau, în cazul în care aceasta nu are domiciliul sau sediul social în Bulgaria, la instanța provincială în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul social al părții interesate. În cazul în care nici partea interesată nu are domiciliul sau sediul social în Bulgaria, cererea trebuie formulată în fața Tribunalului orașului Sofia. (articolul 622 din Codul de procedură civilă)

Cererea prevăzută la articolul 47 alineatul (1) trebuie prezentată instanței provinciale în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul social al debitorului sau instanței provinciale în a cărei rază teritorială se află locul executării. (articolul 622b din Codul de procedură civilă).

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

— în Bulgaria, Curtea de Apel din Sofia (*Софийски апелативен съд*). Calea de atac se introduce prin intermediul instanței provinciale care a pronunțat decizia de refuz al executării sau decizia de constatare a lipsei motivelor de refuz al recunoașterii.

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

Căile de atac împotriva deciziilor Curții de Apel din Sofia se introduc la Curtea Supremă de Casație [articolul 623 alineatul (6) din Codul de procedură civilă].

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

n.a.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

Instanțele și alte autorități din Bulgaria au competență internațională atunci când reclamantul sau solicitantul este resortisant bulgar sau persoană juridică înregistrată în Republica Bulgaria [articolul 4 alineatul (1) punctul (2) din Codul de drept internațional privat].

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

n.a.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

- Convenția dintre Bulgaria și Belgia privind anumite aspecte judiciare, semnată la Sofia la data de 2 iulie 1930,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică reciprocă, semnat la Sofia la data de 23 martie 1956, încă în vigoare între Bulgaria, Slovenia și Croația,
- Tratatul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Română privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Sofia la data de 3 decembrie 1958,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnat la Varșovia la data de 4 decembrie 1961,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnat la Sofia la data de 16 mai 1966,

- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Elenă privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Atena la data de 10 aprilie 1976,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Socialistă Cehoslovacă privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnat la Sofia la data de 25 noiembrie 1976,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Cipru privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Nicosia la data de 29 aprilie 1983,
- Acordul dintre guvernul Republicii Populare Bulgaria și guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică reciprocă în materie civilă, semnat la Sofia la data de 18 ianuarie 1989,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Italiană privind asistența juridică și executarea hotărârilor în materie civilă, semnat la Roma la data de 18 mai 1990,
- Acordul dintre Republica Bulgaria și Regatul Spaniei privind asistența juridică reciprocă în materie civilă, semnat la Sofia la data de 23 mai 1993,
- Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Austria privind asistența juridică în materie civilă și privind actele juridice, semnat la Sofia la data de 20 octombrie 1967.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 25/03/2019